

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1975 r.

w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i z urządzeń wodnych.

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Opłaty za pobór wody i wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

§ 1. 1. Za pobór wody śródlądowej, stanowiącej własność Państwa, pobiera się opłaty, zwane dalej „opłatami za wodę”.

2. Za wprowadzanie do stanowiących własność Państwa wód lub do ziemi ścieków zawierających zanieczyszczenia określone wskaźnikami pięciodniowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT₅), chemicznego zapotrzebowania tlenu metodą dwuchromianową (ChZT) i zawiesiny pobiera się opłaty, zwane dalej „opłatami za ścieki”.

§ 2. 1. Nie pobiera się opłat za wodę:

- 1) powierzchniową pobieraną w ilości mniejszej niż 40.000 m³ rocznie oraz podziemną pobieraną w ilości mniejszej niż 10.000 m³ rocznie,

- 2) powierzchniową służącą do napędu turbin i innych urządzeń wodnych oraz do ogrzewania lokali,

- 3) przeznaczoną na zaopatrzenie ludności, zakładów opieki zdrowotnej, Sił Zbrojnych, Milicji Obywatelskiej, jednostek organizacyjnych więziennictwa i zakładów dla nieletnich oraz na cele komunalne, produkcji rolnej i leśnej,

- 4) kopalnianą.

2. Wojewoda może w uzasadnionych wypadkach określić mniejsze niż ustalone w ust. 1 pkt 1 ilości pobieranej wody, zwolnione od opłat za wodę.

3. Nie pobiera się opłat za ścieki:

- 1) wprowadzane do wód lub do ziemi, jeżeli na ich wprowadzanie nie jest wymagane pozwolenie wodnoprawne,

- 2) bytowo-gospodarcze, wytwarzane w związku z zaopatrzeniem w wodę wsi,

- 3) odprowadzane do ziemi w celu rolniczego wykorzystania,

4) o stężeniu zanieczyszczeń dopuszczalnym w danej klasie czystości wód.

§ 3. 1. Na terenie województw: bielskiego, częstochowskiego, jeleniogórskiego, katowickiego, kieleckiego, miejskiego krakowskiego, legnickiego, miejskiego łódzkiego, nowosądeckiego, opolskiego, tarnowskiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego, opłata za 1 m³ wody pobranej do:

- 1) celów związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepłej — wynosi 0,10 zł,
- 2) innych celów — wynosi 0,50 zł.

2. Na terenie pozostałych województw opłata za 1 m³ wody pobranej do:

- 1) celów związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepłej — wynosi 0,04 zł,
- 2) innych celów — wynosi 0,20 zł.

3. Opłatę określoną w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 pobiera się za wodę zużytą bezpowrotnie do celów związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepłej.

§ 4. 1. Opłatę za ścieki wymierza się w zależności od rodzaju ścieków i od zawartych w nich ładunków zanieczyszczeń oraz od klasy czystości wód, do których ścieki są wprowadzane. Przy wymiarze opłaty przyjmuje się wskaźnik zanieczyszczenia (BZT₅, ChZT, zawiesina), za który opłata jest najwyższa.

2. Opłata za 1 kg ładunku BZT₅ wynosi dla ścieków:

- 1) przemysłu chemicznego, ciężkiego, maszynowego i lekkiego — 10,00 zł,
- 2) przemysłu celulozowo-papierniczego — 4,00 zł,
- 3) przemysłu rolno-spożywczego — 2,50 zł,
- 4) z urządzeń kanalizacyjnych miast — 0,80 zł,
- 5) innych — 4,40 zł.

3. Opłata za 1 kg ładunku ChZT wynosi dla ścieków:

- 1) przemysłu chemicznego, ciężkiego, maszynowego i lekkiego — 6,60 zł,
- 2) przemysłu celulozowo-papierniczego — 2,60 zł,
- 3) z urządzeń kanalizacyjnych miast — 0,50 zł,
- 4) innych — 2,70 zł.

4. Opłata za 1 kg ładunku zawiesiny wynosi 0,40 zł.

5. Opłaty za ścieki wprowadzane do wód zaliczonych do drugiej klasy czystości zwiększa się o 25%, a za ścieki wprowadzane do wód zaliczonych do pierwszej klasy czystości — o 40%.

§ 5. 1. Opłatę za wodę i ścieki pobiera wojewoda na podstawie informacji, którą zakład podlegający opłacie jest obowiązany złożyć w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, a jeżeli produkcja zakładu ma charakter okresowy — w terminie 15 dni po zakończeniu każdego okresu produkcyjnego.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać dane o ilości pobranej wody powierzchniowej i podziemnej oraz o ilości, rodzaju i przeciętnym składzie wprowadzanych do wód lub do ziemi ścieków, a także

o stężeniu zawartych w nich zanieczyszczeń określonych wskaźnikami pięciodniowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT₅), chemicznego zapotrzebowania tlenu metodą dwuchromianową (ChZT) oraz zawiesiny. Skład ścieków i stężenie zawartych w nich zanieczyszczeń ustala się w miejscu wylotu ścieków z urządzeń oczyszczających lub z kolektorów zakładu.

3. Jeżeli zakład nie złoży w terminie informacji, o której mowa w ust. 1, decyzję o opłacie wydaje się na podstawie ustaleń dokonanych przez organ pobierający opłatę.

4. Wojewoda może w drodze zarządzenia powierzyć pobieranie opłat za wodę i za ścieki organom administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 6. 1. Wojewoda może zaniechać pobierania opłaty za ścieki, jeżeli opłata nie przekracza 4000 zł za okres przyjęty do jej wymiaru, a równocześnie ścieki wprowadzone do wody nie wpływają na przekroczenie wartości BZT₅, ChZT lub zawiesiny dopuszczalnych w klasie czystości, do której woda ta jest zaliczona.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie wprowadzania ścieków do ziemi, jeżeli ścieki te nie spowodują szkodliwego zanieczyszczenia wód podziemnych lub powierzchniowych i odpowiadają wymaganiom higienicznosanitarnym.

§ 7. Opłaty za wodę i ścieki nie uiszczone w wyznaczonym terminie podlegają wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi przymusowemu ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 8. 1. W wypadkach szczególnie uzasadnionych względami technicznymi, ekonomicznymi lub społecznymi Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska może, na wniosek zakładu, któremu wymierzono opłatę, złożony za pośrednictwem jego organu naczelnego, umorzyć tę opłatę w całości lub w części; złożenie wniosku powoduje zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

2. Wniosek nie może być złożony po upływie 2 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o opłacie.

Rozdział 2

Opłaty za korzystanie z urządzeń wodnych, żegluga i spław oraz za wydobywanie materiałów.

§ 9. 1. Za korzystanie z wód i z urządzeń wodnych stanowiących własność Państwa do celów żeglugi i spławu oraz za wydobywanie z tych wód piasku, żwiru i kamienia pobiera się opłaty określone w załączniku do rozporządzenia. Opłaty pobierają okręgowe dyrekcje gospodarki wodnej oraz Zarząd Administracji rzeki Odry.

2. Za służowanie łodzi sportowo-turystycznych pobiera się od uczniów szkół podstawowych i średnich oraz od studentów szkół wyższych opłaty obniżone o połowę.

3. Opłatom nie podlegają:

- 1) łodzi ratunkowe lub towarzyszące, stanowiące wyposażenie statku,

- 2) łodzie sportowo-turystyczne i inne małe obiekty pływające do 15 ton nośności, jeżeli przejście przez stopień wodny odbywa się łącznie z innymi statkami lub tratwami,
- 3) obiekty pływające okręgowych dyrekcji gospodarki wodnej i Zarządu Administracji rzeki Odry,
- 4) obiekty pływające jednostek Sił Zbrojnych i organów Milicji Obywatelskiej,
- 5) obiekty pływające inspektoratów żeglugi śródlądowej.

§ 10. 1. Opłatę za przewóz towarów pobiera się w zależności od klasy przewożonych towarów, ustalonej według klasyfikacji towarów obowiązującej w polskiej żegludze śródlądowej. Wagę towarów zaokrągla się do pełnych ton, a wysokość opłaty do pełnych złotych.

2. Jeżeli opłata za przewóz towarów jest niższa od opłaty za przejazd pustego statku, opłaty pobiera się tak jak za przejazd statku pustego.

3. W śluzach wielostopniowych każdą komorę liczy się za osobną śluzę.

4. Długość trasy przejazdu określa się według wykazu odległości taryfowych żeglugi śródlądowej.

§ 11. 1. Przy przewozie, holowaniu lub spławie drewna opłaty pobiera się za tonokilometry. Wagę drewna ustala się na podstawie dokumentu przewozowego wystawionego przez przewoźnika.

2. Jeżeli w dokumencie przewozowym nie ustalono ilości m³ drewna albo przewoźnik nie wystawił dokumentu przewozowego, przyjmuje się, że 1 m³ drewna = 3,5 m² powierzchni tratwy = 0,7 tony.

§ 12. 1. Rozliczenia z tytułu opłat między krajowymi przedsiębiorstwami żeglugi śródlądowej a okręgowymi dyrekcjami gospodarki wodnej oraz Zarządem Administracji rzeki Odry są dokonywane w formie ryczałtów.

2. Ministrowie Rolnictwa i Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Finansów ustalą tryb rozliczeń z tytułu opłat oraz wysokość ryczałtu określonego w ust. 1.

Rozdział 3

Przepisy końcowe.

§ 13. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o wojewodzie, należy przez to rozumieć również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1965 r. w sprawie opłat za niektóre rodzaje szczególnego korzystania z wód państwowych i z obiektów budowlanych gospodarki wodnej (Dz. U. z 1965 r. Nr 50, poz. 308 i z 1969 r. Nr 23, poz. 165).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. (poz. 181).

OPLATY ZA SZCZEGÓLNE KORZYSTANIE Z WÓD I URZĄDZEŃ WODNYCH STANOWIĄCYCH WŁASNOŚĆ PAŃSTWA

1. Opłaty pobierane są na następujących odcinkach dróg wodnych:

- 1) Kanał Gliwicki — od km 0,0 do km 41,2,
- 2) Kanał Kędzierzyński — od km 0,0 do km 6,0,
- 3) rzeka Odra — od km 98,1 do km 282,5,
- 4) rzeka Brda — od km 0,0 do km 14,4,
- 5) Kanał Bydgoski — od km 14,4 do km 38,9,
- 6) rzeka Noteć — odcinek dolny od kanału Bydgoskiego — od km 38,9 do km 176,2,
- 7) rzeka Noteć — odcinek górny do Kanału Górnonoteckiego — od km 59,5 do km 121,6,
- 8) Kanał Górnonotecki — od km 121,6 do km 146,6,
- 9) Kanał Ślesiński — od km 0,0 do km 32,0,
- 10) rzeka Wisła wraz z Kanałem Łączańskim — od km 0,0 do km 92,6,
- 11) rzeka Wisła (Płock—Włocławek) — od km 633 do km 675,
- 12) Kanał Żerański — od km 0,0 do km 17,3,
- 13) rzeka Nogat — od km 0,0 do km 62,0,

- 14) rzeka Szarpawa — od km 0,0 do km 25,4,
- 15) rzeka Martwa Wisła — od km 0,0 do km 18,2,
- 16) Kanał Warmiński w Systemacie Jezior Warmińskich — od wsi Miłomłyn — km 0,0 do jeziora Drużno km 52,0 i od wsi Miłomłyn — km 0,0 do jeziora Szelaąg km 19,1,
- 17) Kanały w Systemacie Jezior Mazurskich — kanał śluzowy w Guziance od km 13,5 do km 14,0, — kanał Jegliński od km 1,3 do km 6,55,
- 18) Kanał Augustowski — od km 0,0 do km 80,0.

2. Za korzystanie z urządzeń wodnych, za żeglugę i spław pobiera się od płatników krajowych opłaty w wysokości:

- 1) od przewozów towarowych za 1 tonokilometr:
 - a) na rzece Odrze skanalizowanej od km 98,1 do km 282,5 na Kanał Gliwicki od km 0,0 do km 41,2 oraz na Kanał Kędzierzyński od km 0,0 do km 6,0:

- od towarów zaliczonych do klas I i II — 7 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas III i IV — 6 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas V i VI — 5 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas VII i VIII — 4 gr,
- b) na drodze wodnej Wisła—Odra od ujścia rzeki Brdy do m. Krzyż, tj. do km 176,2 rzeki Noteć, oraz na węźle gdańskim, tj. na rzekach Nogat, Szkarpa-wa i Wisła Martwa:
- od towarów zaliczonych do klas I i II — 6 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas III i IV — 5 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas V i VI — 4 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas VII i VIII — 3 gr,
- c) na pozostałych drogach wodnych wymienionych w ust. 1:
- od towarów zaliczonych do klas I i II — 5 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas III i IV — 4 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas V i VI — 3 gr,
 — od towarów zaliczonych do klas VII i VIII — 2 gr;
- 2) od pustych statków towarowych (barek) za 1 tonokilometr nośności wymierzonej — 0,04 gr;
- 3) za jedno słuźowanie lub przejście przez pochylnię holowników i pchaczy (nie wchodzących w skład pociągu lub zestawu pchanego), statków pasażerskich i łodzi sportowych oraz pogłębiarek, koszarek, dźwigów pływających i innych obiektów niezależnie od ich liczby, łącznie:
- a) w czasie godzin pracy słuźy lub pochylni — 30 zł,
 b) po godzinach pracy słuźy lub pochylni — 60 zł.
3. Za każde słuźowanie lub przejście przez pochylnię poza ustalonymi godzinami pracy słuźy lub pochylni pobiera się poza opłatami określonymi w ust. 2 pkt 1 i 2, niezależnie od liczby słuźowanych obiektów, dodatkową opłatę w łącznej wysokości 30 zł.
4. Stawki opłat od płatników zagranicznych wyrażone są w jednostkach taryfowych i dotyczą miar i wag wymienionych w opłatach. Wartość jednostki taryfowej (j.t.) wynosi 0,222168 g czystego złota, co równa się jednemu złotemu.
5. Za korzystanie z urządzeń wodnych, za żeglugę i spław pobiera się od płatników zagranicznych opłatę w wysokości:
- 1) od przewozów towarowych za 1 tonokilometr:
- a) na rzece Odrze od km 98,1 do km 282,5, na Kanale Gliwickim od km 0,0 do km 41,2 oraz na Kanale Kędzierzyńskim od km 0,0 do km 6,0:
- od towarów zaliczonych do klas I i II — 0,0146 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas III i IV — 0,0120 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas V i VI — 0,0103 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas VII i VIII — 0,0083 j.t.,
- b) na drodze wodnej Wisła—Odra od ujścia rzeki Brdy do m. Krzyż, tj. do km 176,2 rzeki Noteć, oraz na węźle gdańskim, tj. na rzekach Nogat, Szkarpa-wa i Wisła Martwa:
- od towarów zaliczonych do klas I i II — 0,0120 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas III i IV — 0,0103 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas V i VI — 0,0083 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas VII i VIII — 0,0060 j.t.,
- c) na pozostałych drogach wodnych wymienionych w ust. 1:
- od towarów zaliczonych do klas I i II — 0,0103 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas III i IV — 0,0083 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas V i VI — 0,0060 j.t.,
 — od towarów zaliczonych do klas VII i VIII — 0,0041 j.t.;
- 2) od pustych statków towarowych (barek) za 1 tonokilometr nośności wymierzonej — 0,000083 j.t.;
- 3) od holowników i pchaczy (nie wchodzących w skład pociągu lub zestawu pchanego), od statków pasażerskich i łodzi sportowych powyżej 15 ton nośności oraz pogłębiarek, koszarek, dźwigów pływających i innych obiektów — za jedno słuźowanie lub przejście przez pochylnię od każdego obiektu — 22,00 j.t.;
- 4) za słuźowanie lub przejście przez pochylnię poza ustalonymi godzinami pracy słuźy lub pochylni pobiera się, niezależnie od opłat wymienionych w ust. 5 pkt 1 i 2, dodatkową opłatę 22,00 j.t. od każdego obiektu;
- 5) za słuźowanie lub przejście przez pochylnię łodzi sportowych nie wymienionych w ust. 5 pkt 3 pobiera się opłaty w wysokości ustalonej dla płatników krajowych.
6. Realizacja należności od płatników zagranicznych następuje za pośrednictwem właściwego banku na podstawie dowodów przejazdu-przewozu zgodnie z przepisami w zakresie rozliczeń dewizowych.
7. Przeliczenie stawek na obcą walutę płatności następuje zgodnie z ustaleniami obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego — kursy podstawowe.
8. Opłaty za korzystanie dla celów żeglugi i spławu z wód państwowych oraz ze znajdujących się na tych wodach słuź i pochylni pobierają:
- 1) Zarząd Administracji rzeki Odry we Wrocławiu na:
- a) Kanale Gliwickim i Kanale Kędzierzyńskim,
 b) rzece Odrze od km 98,1 do km 282,5;
- 2) Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu na:
- a) rzece Brdzie, Kanale Bydgoskim i Noteci Dolnej,
 b) rzece Noteci Górnej i Kanale Górnonoteckim,
 c) Kanale Ślesińskim,
 d) rzece Nogacie,
 e) rzece Szkarpa-wie,
 f) rzece Martwej Wiśle,
 g) kanałach w Systemacie Jezior Warmińskich;

3) Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Warszawie na:

- a) odcinku rzeki Wisły od Płocka do Włocławka,
- b) Kanale Żerańskim,
- c) kanałach w Systemacie Jezior Mazurskich,
- d) Kanale Augustowskim;

4) Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Krakowie na rzece Wiśle wraz z Kanalem Łęczańskim od km 0,0 do km 92,6.

9. Opłaty za wydobywanie piasku, żwiru i kamienia z wód państwowych pobiera się w wysokości 5% ceny zbytu tych materiałów.

10. Okręgowe dyrekcje gospodarki wodnej i Zarząd Administracji rzeki Odry są właściwe na administrowanych przez siebie wodach śródlądowych do pobierania opłat za wydobywanie z tych wód piasku, żwiru i kamienia, na które jest wymagane pozwolenie wodnoprawne.

11. Na wodach państwowych nie administrowanych przez okręgowe dyrekcje gospodarki wodnej opłaty wymienione w ust. 10 pobierają:

1) Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Krakowie z wód położonych na terenie województw: bielskiego, miejskiego krakowskiego, kieleckiego, krośnieńskiego, nowosądeckiego, przemyskiego, rzeszowskiego, tarnobrzaskiego i tarnowskiego;

2) Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Warszawie z wód położonych na terenie województw: stołecznego warszawskiego, białkopodlaskiego, białostockiego, chełmskiego, ciechanowskiego, lubelskiego, łomżyńskiego, miejskiego łódzkiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego, piotrkowskiego, płockiego, radomskiego, siedleckiego, skierniewickiego, suwalskiego, włocławskiego i zamojskiego;

3) Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu z wód położonych na terenie województw: bydgoskiego, częstochowskiego, elbląskiego, gdańskiego, gorzowskiego, kaliskiego, konińskiego, koszalińskiego, pilskiego, poznańskiego, skierniewickiego, słupskiego, szczecińskiego i toruńskiego;

4) Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Katowicach z wód położonych na terenie województwa katowickiego;

5) Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z wód położonych na terenie województw: jeleniogórskiego, legnickiego, leszczyńskiego, opolskiego, wałbrzyskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego.

12. Terenowy organ administracji państwowej wydający pozwolenia wodnoprawne zawiadamia właściwą okręgową dyrekcję gospodarki wodnej lub Zarząd Administracji rzeki Odry o wydanym pozwoleniu wodnoprawnym na wydobywanie z wód państwowych piasku, żwiru i kamienia.